

handling, der fandt Sted i Fjor, og som det ærede Medlem bemærkede, er dette ganske naturligt og selvfølgelig; han vilde, som han sagde, selv have gjort det Samme. Jeg har taget den til Indtægt, som en Stadsfæstelse paa, hvad Regjeringen i Forestillingen til Hans Majestæt Kongen, som gif forud for Opløsningen, gjorde gjældende som sin Opfattelse af Forholdene. Det har været en Stadsfæstelse eller et Bevis paa, at dette Medlems Opfattelse var overensstemmende med den, Regjeringen gjorde gjældende, men hvad det ærede Medlem gjør sig skyldig i, hvad der i det Mindste er en Feilhusning, er, naar han lægger mig i Munden, at jeg derved har draget nogensomhelst Slutning til Forhandlingen i Mar. Der skal ikke findes et Ord derom. (Holstein-Ledreborg: Det behøves ikke heller, det er en Selvfølge.)

Så, at det skulde være en Selvfølge, at fordi der for i Fjor har været en Skinforhandling, skulde der ogsaa være en saadan i Mar, den Slutning er ikke saa simpel og sikker for mig, som den synes at være for det ærede Medlem, men som sagt, jeg har ikke med et eneste Ord, givet den Meddelelse, vi fik om Forhandlingens Karakter i Fjor, Anvendelse paa, hvad der kunde ventes af Forhandlingen i Mar. Jeg skal endnu kun bemærke, at jeg udtryffeligt, da jeg gjentog, hvad det nævnte ærede Medlem af Oppositionen havde udtalt om Forhandlingernes Karakter i Fjor, sagde, at det altsaa var en Skinforhandling overfor Regjeringen, altsaa overfor den Regjering, med hvem Forhandlingen førtes.

Jeg troede ikke, at den midlertidige Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling for Diebliffet forelaa til Behandling og altsaa heller ikke Grundene, hvorfor den er forelagt i Begyndelsen af Samlingen, men jeg antager, at da det ærede Medlem har bragt dette Spørgsmaal frem, maa det, om Forhandlingerne end ellers ikke skulle fortsættes derom, i alt Fald være mig tilladt at give et kort Svar derpaa. Jeg kan ikke nægte, at det har været mig i høi Grad overraskende, naar det ærede Medlem har villet drage den Slutning af den midlertidige Indtægts- og Udgiftsbevillings Forelæggelse strax i Begyndelsen af Samlingen, at dette var et Bevis paa, at Regjeringen ikke ønskede nogen alvorlig Forhandling med Thinget om Finantsloven og om andre Sager. At det, medens man i foregaaende Samlinger har maattet høre meget haarde Ord, endogsaa om Grundlovsbrud, fordi en saadan midlertidig Indtægts- og Udgiftsbevilling ikke strax blev forelagt for Thinget, nu skal bebreides Regjeringen, at den nu, da den haabede og ventede at kunne komme paa en rolig For-

handlingsfod med dette ærede Thing, foier det Ønske eller den Fordring, som dette Thing tidligere har stillet til Regjeringen om strax at faae den foreløbige Lov forelagt, det er i mine Øine noget mærkværdigt. Har det da ikke været Alvor med Fordringen de foregaaende Gange? Hvorfor da, naar den nu opfyldes, lægge deri, at Regjeringen derigjennem ønsker at afstjære Forhandling med Thinget? Jeg vil dog bemærke overfor det høie Thing, at netop naar en Mulighed, en Sandsynlighed kunde tænkes at være tilstede, for at man kunde komme til en rolig Forhandling, var det da ikke ganske i sin Orden, at Finantslovsforslaget for indeværende Mar blev forelagt i Tide, for at det nu kunde lykkes at tilvejebringe en regelmæssig Finantslov ogsaa for dette Mar? Men det er jo dog en Selvfølge, at Finantslovsforslaget for indeværende Mar kunde ikke fremlægges uden i Forbindelse med den midlertidige Indtægts- og Udgiftsbevilling for Finantsaaret, indtil Finantsloven er given. Jeg skal meget bestemt nedlægge Indsigelse imod, at der i denne Forelæggelse af den midlertidige Indtægts- og Udgiftsbevilling ligger nogensomhelst Antydning af, at Regjeringen ønsker at afbryde, forkorte Forhandlingerne med dette Thing. Efterat Regjeringen har forelagt Forslaget, staar den videre Behandling deraf til dette Thing, til dette Things Formands og Thingets Afgjørelse. Det er ude af Regjeringens Haand, og Ansvaret for, hvad der videre sker dermed, skal Regjeringen frabede sig bliver lagt paa den. Det skal og kan kun blive lagt der, hvor Afgjørelsen ligger.

B. Holm: Den ærede Krigsminister syntes at være bleven ilde berørt af de Bemærkninger, jeg gjorde i Anledning af de militære Bevillinger. Det er dette, der har foranlediget mig til at tage Ordet. Så, det kan jo ogsaa være ubehageligt at høre det, som Andre betragte som Sandhed, naar man selv slet ikke holder det for Sandhed. Hvad de national-økonomiske Theorier angaar, som den ærede Minister docerede til sit Forsvar, saa skal jeg ikke indlade mig videre paa disse, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) saa grundig har imodgaaet dem. Jeg vil kun sige den ærede Krigsminister, at naar han, der indtager en saa fremragende Stilling som den at være Minister, kan være tjent med at docere den Slags nationaløkonomiske Theorier, som han docerede for at imodgaa mine Baaastande, saa kan jeg ogsaa være tjent dermed som hans politiske Modstander; men jeg kan daarlig være tjent dermed som Stats-